

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 19 grudnia 2023 r.

Poz. 9826

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.1248.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 18 grudnia 2023 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1526 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VI/60/513/23 Rady Powiatu w Bielsku-Białej z dnia 29 listopada 2023 r. w sprawie rocznego programu współpracy Powiatu Bielskiego z organizacjami pozarządowymi oraz z podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie na rok 2024, w całości, jako sprzecznej z art. 5a ust. 4 pkt 8 i 11 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 571), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 listopada 2023 r. Rada Powiatu w Bielsku-Białej przyjęła uchwałę Nr VI/60/513/23 w sprawie rocznego programu współpracy Powiatu Bielskiego z organizacjami pozarządowymi oraz z podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie na rok 2024. Załącznik do uchwały stanowi *Roczny program współpracy Powiatu Bielskiego z organizacjami pozarządowymi oraz z podmiotami określonymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie na rok 2024*, dalej jako „Program”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 5a ust. 1 i 4 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 1 grudnia 2023 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z art. 5a ust. 1 i ust. 4 ustawy – *Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego uchwała, po konsultacjach z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, przeprowadzonych w sposób określony w art. 5 ust. 5, roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3. Roczny program współpracy jest uchwalany do dnia 30 listopada roku poprzedzającego okres obowiązywania programu. Roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 zawiera w szczególności:*

- 1) cel główny i cele szczegółowe programu;
- 2) zasady współpracy;
- 3) zakres przedmiotowy;
- 4) formy współpracy, o których mowa w art. 5 ust. 2;

- 5) *priorytetowe zadania publiczne;*
- 6) *okres realizacji programu;*
- 7) *sposób realizacji programu;*
- 8) *wysokość środków planowanych na realizację programu;*
- 9) *sposób oceny realizacji programu;*
- 10) *informację o sposobie tworzenia programu oraz o przebiegu konsultacji;*
- 11) *tryb powoływania i zasady działania komisji konkursowych do opiniowania ofert w otwartych konkursach ofert.*

Analiza treści art. 5a ust. 4 ustawy prowadzi do wniosku, iż zawiera on szczegółowe upoważnienie ustawowe, określające materię, jaką pozostawiono uregulowaniu w drodze uchwały. Posłużenie się przez ustawodawcę zwrotem „w szczególności” wskazuje, iż omawiana delegacja ustawowa ma charakter otwarty – w uchwalanym przez radę powiatu programie muszą zostać zamieszczone postanowienia odnoszące się co najmniej do wszystkich kwestii wymienionych w tym przepisie. Uchybienie polegające na przyjęciu „niewyczerpującego” – w świetle wzorca określonego w art. 5a ust. 4 ustawy – Programu współpracy, nie może być uznane za nieistotne tylko naruszenie prawa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt III SA/Wr 110/13, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Podkreślić należy, że w państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa (art. 7 Konstytucji RP). Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Niewyczerpanie przez radę powiatu zakresu delegacji przy podejmowaniu ww. uchwały, jest traktowane, jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w całości.

W wyniku przeprowadzonej analizy przedmiotowej uchwały organ nadzoru wskazuje, że Rada nie wypełniła zakresu spraw przekazanych jej do uregulowania, co stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności uchwały w całości. Rada nie wskazała bowiem w Programie wysokości środków planowanych na realizację Programu, zgodnie z wymogiem art. 5a ust. 4 pkt 8 ustawy. Rada podjęła próbę realizacji ww. delegacji ustawowej w § 10 Programu, w którym przyjęła:

§ 10. Określa się następujące priorytetowe zadania publiczne realizowane we współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz planowaną wysokość środków na ich realizację w roku 2024:

- 1) *kultura, sztuka, ochrona dóbr kultury i dziedzictwa narodowego – wysokość środków planowanych na realizację zadania: 65 000,00 zł;*
- 2) *wspieranie i upowszechnianie kultury fizycznej – wysokość środków planowanych na realizację zadania: 240 000,00 zł;*
- 3) *turystyka i krajoznawstwo – wysokość środków planowanych na realizację zadania: 45 000,00 zł;*
- 4) *pomoc osobom w trudnej sytuacji życiowej – organizacja Wigilii Bożego Narodzenia dla osób bezdomnych i samotnych – wysokość środków planowanych na realizację zadania: 20 000,00 zł.*

Ww. kwoty mogą ulec zmianie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w powyższej regulacji Rada uregulowała wyłącznie wysokość środków finansowych przeznaczonych na zadania priorytetowe Programu, tymczasem zgodnie z dyspozycją art. 5a ust. 4 pkt 8 ustawy Rada zobowiązana była do określenia wysokości środków finansowych na realizację całego Programu, zatem wszystkich form współpracy określonych w rozdziale 4 Programu, a nie tylko części obejmującej zadania priorytetowe.

Ponadto wskazanie konkretnych kwot planowanych na realizację poszczególnych zadań priorytetowych Programu stanowi przekroczenie kompetencji Rady Powiatu wynikających z treści art. 5a ust. 4 pkt 8 ustawy, zgodnie z którym Rada powinna w programie określić wyłącznie wysokość środków planowanych na realizację całego programu, a nie dokonywać ich podziału na poszczególne zadania. Kompetencja w zakresie podziału środków, zaplanowanych w programie przez Radę, a następnie skonkretyzowanych w uchwale budżetowej, stanowi wyłączną domenę organu wykonawczego powiatu. Tym samym należy stwierdzić, że rozdzielenie

w Programie kwot na zadania programowe nie tylko nie znajduje upoważnienia w przepisie delegującym, ale również wkracza w kompetencje organu wykonawczego. Wysokość środków planowanych na realizację całego Programu powinna zostać określona wprost w przedmiotowej uchwale, a dyspozycję wskazania tej wysokości powinno wypełniać postanowienie pozwalające na wyprowadzenie konkretnej wartości pieniężnej.

Reasumując, Rada w przedmiotowym Programie w sposób nieprawidłowy uregulowała obligatoryjny element dotyczący wysokości środków planowanych na realizację programu, co stanowi istotne naruszenie art. 5a ust. 4 pkt 8 ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP uzasadniające stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Niezależnie od powyższego uchwała zawiera również inne wady prawne.

W § 12 Programu Rada przyjęła:

§ 12.

1. *Komisja może korzystać z pomocy osób, o których mowa w art. 15 ust. 2e ustawy, zaproszonych do jej prac przez Zarząd Powiatu.*
2. *Komisja może działać bez osób wskazanych przez podmioty prowadzące działalność pożytku publicznego w przypadku określonym w art. 15 ust. 2da ustawy.*
3. *Członkowie komisji przed rozpoczęciem prac są zobowiązani do złożenia na ręce przewodniczącego komisji oświadczenia o tym, iż nie podlegają wyłączeniu z opiniowania ofert, w związku z postanowieniem art. 15 ust. 2f ustawy.*

Zdaniem organu nadzoru Rada przekroczyła delegację z art. 5a ust. 4 pkt 11 ustawy. Jak wynika z treści wskazanego art. 5a ust. 4 pkt 11 ustawy, rada została upoważniona do określenia trybu powoływania i zasad działania komisji konkursowej do opiniowania ofert w otwartych konkursach. Z kolei w art. 15 ust. 2a-ust. 2f ustawy, wskazano podmioty wchodzące w skład komisji konkursowej, a także podmioty mogące brać udział w jej pracach. Skoro zatem kwestie te zostały uregulowane przez ustawodawcę, tryb powoływania, jak i określenie zasad działania komisji konkursowej nie może być utożsamiane z powtórzeniem lub modyfikacją ww. regulacji ustawowych. Należy wyjaśnić, że modyfikacja bądź uzupełnienie przepisami stanowionymi przez organy jednostek samorządu terytorialnego (w tym powtórzenia) jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Modyfikacja przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że zmodyfikowany (uzupełniony, powtórzony) przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Ósrodek Zamiejskowy w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09 oraz z dnia 7 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 170/10; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/Gl 391/12; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt III SA/Łd 35/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 12 lutego 2020 r., sygn. akt III SA/Wr 555/19, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym, postanowienie § 12 ust. 1 Programu wykracza poza delegację, bowiem stanowi powtórzenie art. 15 ust. 2e ustawy, zgodnie z którym *Komisja konkursowa może korzystać z pomocy osób posiadających specjalistyczną wiedzę z dziedziny obejmującej zakres zadań publicznych, których konkurs dotyczy.* Z kolei § 12 ust. 2 Programu wykracza poza delegację, bowiem stanowi powtórzenie art. 15 ust. 2da ustawy, zgodnie z którym *Komisja konkursowa może działać bez udziału osób wskazanych przez organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3, jeżeli: 1) żadna organizacja nie wskaże osób do składu komisji konkursowej lub 2) wskazane osoby nie wezmą udziału w pracach komisji konkursowej, lub 3) wszystkie powołane w skład komisji konkursowej osoby podlegają wyłączeniu na podstawie art. 15 ust. 2d lub art. 15 ust. 2f.* Dalej, poza delegacją wykracza również § 12 ust. 3 Programu. Zagadnienie wyłączenia członka komisji konkursowej zostało uregulowane w art. 15 ust. 2f ustawy, nakazującym do członków komisji konkursowej stosować przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące wyłączenia pracownika. Unormowania zawarte w art. 24 § 1 i § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego mają charakter bezwzględnie obowiązujący i Rada nie ma uprawnienia do ich modyfikacji w treści uchwały. Jak wskazał WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 19 marca 2014 r., sygn. akt III Sa/Wr 71/14 (opubl. LEX nr 1568549): *Nalożenie na członka komisji konkursowej obowiązku podpisania dokumentu, w którym składa oświadczenie o swojej bezstronności i zobowiązuje się do udziału w pracach komisji nie znajduje podstawy w przepisach k.p.a.*

regulujących kwestię wyłączenia pracownika i mających zastosowanie do członków komisji konkursowej oraz w art. 15 ust. 2a-2f u.dz.p.p. regulującym podstawowe zasady powoływania i działania komisji konkursowej.

Reasumując, w § 12 Programu Rada przekroczyła upoważnienie ustawowe, dokonując powtórzeń i modyfikacji przepisów ustawy. Ustawodawca, przekazując organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego dany zakres spraw do uregulowania, przekazuje wyłącznie sprawy dotychczas nieuregulowane w aktach wyższego rzędu. Ponadto sposób sformułowania ww. regulacji § 12 ust. 1 i 2 Programu sugeruje, że Rada mocą uchwały rozstrzygnęła o stosowaniu przepisów ustawowych, tj. hierarchicznie wyższych, do czego Rada nie ma upoważnienia. Przepisy te bowiem wiążą z mocy samej ustawy.

W § 13 Programu Rada postanowiła:

§ 13.

1. Komisja po otrzymaniu ofert złożonych w otwartym konkursie, dokonuje sprawdzenia czy dana oferta jest kompletna, prawidłowo wypełniona i czy nie podlega odrzuceniu – zgodnie z zasadami określonymi w ogłoszeniu otwartego konkursu ofert.

2. Dalszemu procedowaniu podlegają tylko oferty spełniające wymogi określone w ogłoszeniu.

3. Komisja dokonuje oceny ofert złożonych w konkursie zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu.

4. Komisja po przeprowadzaniu czynności opisanych w ust. od 1 do 3 sporządza protokół, w którym wyraża swoją opinię odnośnie złożonych ofert. Protokół zawiera w szczególności:

1) wskazanie konkursu, którego protokół dotyczy;

2) imiona i nazwiska członków komisji;

3) liczbę złożonych ofert;

4) wskazanie ofert, które zostały odrzucone z uwagi na niespełnianie wymogów formalnych;

5) wskazanie ofert, które zostały zaopiniowane negatywnie i pozytywnie oraz propozycję dotyczącą przyznania dotacji wraz z uzasadnieniem;

6) wskazanie daty i miejsca sporządzenia protokołu.

5. Protokół, o którym mowa w ust. 4 komisja niezwłocznie przekazuje Zarządowi Powiatu celem zapoznania się z opinią i dokonania wyboru ofert do realizacji. Zarząd Powiatu weryfikuje opinie komisji konkursowej i ostatecznie dokonuje wyboru, podejmując uchwałę w tym zakresie.

6. Protokół, o którym mowa w ust. 4 jest dołączany do dokumentów dotyczących przeprowadzania otwartych konkursów ofert.

Z § 13 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 pkt 4 Programu wynika, że Rada przyznała komisji kompetencje merytoryczne, rozstrzygające tj. uprawnienie do odrzucania ofert niespełniających wymogów formalnych.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że organ administracji publicznej zamierzający zlecić realizację zadania publicznego organizacjom pozarządowym lub podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3, ogłasza otwarty konkurs ofert (art. 13 ust. 1 ustawy). Zgodnie z treścią przepisu art. 15 ust. 1 ustawy organ administracji publicznej przy rozpatrywaniu ofert:

1) ocenia możliwość realizacji zadania publicznego przez organizację pozarządową lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3;

2) ocenia przedstawioną kalkulację kosztów realizacji zadania publicznego, w tym w odniesieniu do zakresu rzeczowego zadania;

3) ocenia proponowaną jakość wykonania zadania i kwalifikacje osób, przy udziale których organizacja pozarządowa lub podmioty określone w art. 3 ust. 3 będą realizować zadanie publiczne;

4) w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 4 pkt 2, uwzględnia planowany przez organizację pozarządową lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 udział środków finansowych własnych lub środków pochodzących z innych źródeł na realizację zadania publicznego;

5) uwzględnia planowany przez organizację pozarządową lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3, wkład rzeczowy, osobowy, w tym świadczenia wolontariuszy i pracę społeczną członków;

6) uwzględni analizę i ocenę realizacji zleconych zadań publicznych w przypadku organizacji pozarządowej lub podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, które w latach poprzednich realizowały zlecone zadania publiczne, biorąc pod uwagę rzetelność i terminowość oraz sposób rozliczenia otrzymanych na ten cel środków.

Stosownie natomiast do treści art. 15 ust. 2a ustawy organ administracji ogłaszający otwarty konkurs ofert powołuje komisję konkursową w celu opiniowania złożonych ofert. Z przepisu tego wynika jednoznacznie, iż uprawnienie komisji konkursowej dotyczy tylko i wyłącznie opiniowania złożonych ofert i żadne inne uprawnienie nie może zostać nadane takiej komisji konkursowej. Z kolei zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy rozpatrywanie ofert należy do kompetencji organu administracji publicznej, w tym przypadku do Zarządu Powiatu. Zadaniem komisji jest zatem opiniowanie ofert w otwartych konkursach ofert, nie zaś decydowanie o wyborze ofert spełniających lub niespełniających warunków formalnych, w tym decydowanie o odrzuceniu ofert (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt III SA/Wr 180/14, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 lipca 2023 r., sygn. akt III OSK 1795/22, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Powyższa konstrukcja Programu wypaczyła opiniodawczą rolę komisji konkursowej w procesie weryfikacji ofert konkursowych, nadaną jej przez ustawodawcę. Rola komisji w zakresie oceny formalnej ofert może sprowadzać się tylko do wskazania organowi wykonawczemu ofert niespełniających wymogów. Odrzucenie tych ofert będzie należało wyłącznie do decyzji organu wykonawczego. W opinii organu nadzoru powyższe postanowienia, odnoszące się do możliwości dokonywania przez komisje konkursową oceny formalnej ofert skutkującej odrzuceniem ofert niespełniających wymogów formalnych, stanowi przekroczenie delegacji z art. 5a ust. 4 pkt 11 ustawy.

W § 14 ust. 1 Programu Rada przyjęła: *Komisja wykonuje swoje zadania na posiedzeniach zamkniętych, bez udziału oferentów.*

W ocenie organu nadzoru, powyższa regulacja Programu narusza w sposób istotny zasadę jawności współpracy organów władzy publicznej i podmiotów prowadzących działalność pożytku publicznego, wyrażoną w art. 5 ust. 3 ustawy. Zasada jawności ma zastosowanie do wszelkich kwestii, które są związane z relacjami między organami administracji a podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego, a więc również do funkcjonowania komisji konkursowych. Niniejsze stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt III SA/Wr 180/14, publ. LEX nr 1572065. A zatem Rada naruszyła art. 5 ust. 3 ustawy.

Rada wykroczyła również poza delegację w § 14 ust. 8 Programu, zgodnie z którym *Członkowie komisji pracują społecznie, nie pobierają za udział w pracach komisji wynagrodzenia.*

Należy podkreślić, że zasady uczestnictwa poszczególnych członków komisji w jej pracach (w tym m.in. rozstrzygnięcie o przysługiwaniu im z tego tytułu konkretnych uprawnień) nie mogą być uznane za tożsame z zasadami działania komisji konkursowej, jako podmiotu opiniującego oferty w konkursach ofert. Uprawnienie do określenia zasad działania komisji konkursowej nie może być zatem utożsamiane z uprawnieniem do wskazania sposobu wynagradzania członków komisji, czy też przyjęcia, że uczestnictwo w pracach komisji jest nieodpłatne. Ponadto zgodnie z art. 15 ust. 2b ustawy w skład komisji konkursowej powołanej przez organ jednostki samorządu terytorialnego wchodzi przedstawiciele organu wykonawczego tej jednostki. Przepis ten przemawia za brakiem kompetencji rady powiatu do określenia zasad wynagradzania członków komisji, bowiem z jego treści wynika, że organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego może wskazać jako swoich przedstawicieli podległych mu pracowników. Wynagrodzenie takich pracowników podlega odrębnemu reżimowi prawnemu – w szczególności ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 530). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 3 ww. ustawy czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec pracowników starostwa powiatowego oraz kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych będzie wykonywał starosta. W konsekwencji zatem, wynagrodzenie pracowników samorządowych podlega określönemu reżimowi prawnemu, a w stosunku do pozostałych członków komisji konkursowej brak jest podstaw do określenia przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego zasad uczestnictwa w jej pracach (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt III SA/Wr 118/15, publ. LEX nr 1712528).

Kończąc wskazać należy na § 3 ust. 1 pkt 5 Programu, w którym Rada wykroczyła poza upoważnienie ustawowe definiując „działalność pożytku publicznego” z modyfikacją art. 3 ust. 1 ustawy. W powołanej wyżej regulacji Programu wskazano, iż przez działalność pożytku publicznego należy rozumieć *działalność*

społecznie użyteczną prowadzoną przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych określonych w art. 3 ustawy. Tymczasem zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy działalnością pożytku publicznego jest działalność społecznie użyteczna, prowadzona przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych określonych w ustawie. Ponadto brak jest podstaw do powtarzania definicji „dotacji” (§ 3 ust. 1 pkt 7 Programu), które to pojęcie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę w treści art. 2 pkt 1 ustawy.

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. CBOSA).

Przepis art. 79 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stanowi, iż uchwała organu powiatu sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr VI/60/513/23 Rady Powiatu w Bielsku-Białej z dnia 29 listopada 2023 r. w sprawie rocznego programu współpracy Powiatu Bielskiego z organizacjami pozarządowymi oraz z podmiotami wymienionymi w art. 3 ust 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie na rok 2024 - w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz